

Jeg er godt klar over, at der et nyt begreb omkring køb til erhvervsudstyr, der er nyt omkring lægeordineret medicin, og der er nyt omkring mulighed for at dække boligudgifter til noget af familien, men jeg mener stadig væk, at når man taler beløbsstørrelser, er der tale om justeringer af ikke større karat.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

I rapporten fremgår det jo, at flygtningene finder, at fortrydelsesretten er for kort. Men det, jeg er interesseret i at høre, er baggrunden for den konservative ordførers holdning til det her spørgsmål. Er det et ideologisk spørgsmål, eller er det et praktisk spørgsmål?

Hvis det er en kendsgerning, at vi ved at gøre fortrydelsesretten længere kan få flere flygtninge til at vende hjem til deres hjemland, burde det så ikke være noget, vi var interesseret i? Er det af rent ideologiske grunde, at hr. Bendt Bendtsen er imod det, selv om det egentlig ville betyde, at flere flygtninge kunne vende hjem og ville vende hjem?

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Det var ikke det, jeg sagde. Jeg sagde ikke, at jeg var bekymret for hr. Bendt Bendtsens bagland. Det tror jeg såmænd ikke jeg har nogen grund til at være, tværtimod.

Det, jeg sagde til hr. Bendt Bendtsen, var, om han havde gjort bekendt, hvad det indebar, og jeg var da tilfreds med, at hr. Bendt Bendtsen læste nogle af de meget gunstige ændringer, der er lagt op til, op fra talerstolen. Men jeg synes også, at hr. Bendt Bendtsen skulle gøre sig umage med at fortælle udadtil, hvad det egentlig indebærer.

Med hensyn til antallet må jeg stadig væk sige: Jamen herre du milde gud. I 1998 brugte 258 mennesker ordningen, og man regner i det her forslag med, at der bliver 100 ekstra. Det, vi diskuterer nu, er et forslag for ca. 100 mennesker ifølge indenrigsministeren, hverken mere eller mindre – sandsynligvis mindre.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Jeg kan sige til fru Pia Kjærsgaard: Jamen jeg har jo også på talerstolen i dag sagt, at det ikke er et forslag, der flytter hegnsplæ; det står jeg ved.

Når jeg samtidig også har sagt, at det er beskedne beløbsændringer, der er tale om på de ordinære ydelser, så må jeg også stå fast på det, og jeg har prøvet at nævne nogle af dem. Jeg har også markeret, at vi generelt fra De Konservatives side er interesseret i repatriering, men jeg er da enig i, at det er et forslag, som ikke flytter ret meget i den her retning.

Til hr. Søren Søndergaard, der spørger, om det er ideologi, der gør, at Det Konservative Folkeparti ikke vil være med til at øge fortrydelsesretten: Jamen det hele er jo en balancegang. Jeg mener ikke, man kan operere med en fortrydelsesret på op til 12 måneder og så smide op til 12 måneder mere oveni, samtidig med at man giver hjælp til erhvervsudstyr, altså at man giver tilladelse til 10.000 kr. til køb af erhvervsudstyr, der er egnet til at fremme beskæftigelsesmuligheder og genopbygning i hjemlandet.

Og med den mulighed, at man også hjælper med penge til transport- og erhvervsudstyr, mener jeg altså, der bør være et valg på et eller andet tidspunkt og ikke med en grænse på op til måske et par år.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Fru Pernille Frahm som ordfører.

Pernille Frahm (SF):

Det er klart, at repatriering i flygtningesager vil være den lykkeligste udgang, hvis det altså er udtryk for, at krige og kriser og undertrykkelse forsvinder så tilpas hurtigt, at flygtninge ikke har mistet deres oprindelige rødder og har nået at slå nogle nye rødder her hos os, for så forholder sagerne sig ganske anderledes.

Med hensyn til forslaget, vil jeg starte med at sige, at det for en gangs skyld da må være rart at få ros som indenrigsminister for et forslag på det her område, selv fra SF og fra alle de organisationer, som arbejder på området.

En af de ting, vi roser, er, at forslaget denne gang er blevet udsendt til høring i ordentlig tid, og at vi i Folketinget har nået at få høringssvarene, inden vi skal i gang med førstebehandling. Se, der er jo en ros, der vil noget, og vi håber selvfølgelig, at det fra nu af bliver en fast procedure, at høringsparterne får den tid, der skal til, og at vi som ordførere får en chance for at se, hvad de har sagt, inden vi skal i gang med en førstebehandling.

Der er også ros for, at loven denne gang er så klar, at den er en yderligere information til folk,